

opusdei.org

Šv. Jonas Marija Vianėjus, Arso klebonas - rugpjūčio 4 d.

2025-08-04

Jonas Krikštytojas Marija Vianėjus (gimė Dardilyje 1786 m. gegužės 8 d. – mirė Ars-sur-Formans mieste 1859 m. rugpjūčio 4 d.), žinomas kaip šventasis Arso klebonas, buvo prancūzų kunigas, paskelbtas pasauliečių kunigų globėju.

Specialus Arso traukinių eismo skyrius

XIX a. mažas Prancūzijos kaimelis Ars daugelį metų buvo visos šalies religinio gyvenimo centras. Nuo 1818 iki 1859 metų piligrimų srautas buvo toks didelis, kad traukinių bendrovė, aptarnavusi šį rajoną, turėjo atidaryti specialų skyrių Lione, kad galėtų organizuoti eismą tarp šio didelio miesto ir mažo Arso miestelio.

Priežastis – kaimo kunigas Jonas Marija Vianėjus, gimęs 1786 metais. Jis turėjo įveikti daugybę sunkumų, kol galiausiai buvo išventintas kunigu. Kai jam buvo patikėta Arso parapija, jis savo pamokslavimu, atgaila, malda ir artimo meile nuostabiai skatino jos dvasinį atsinaujinimą.

Keturiasdešimt dvejus metus šv. Jonas Krikštytojas Marija Vianėjus gyveno nesibaigiančia meile savo kunigiškajam pašaukimui ir visišku pasišventimu sieloms. Šventuoju

Arso klebonu, kaip jis artimai vadinamas Bažnyčioje, jis kasdien praleisdavo daugiau nei šešiolika valandų klausykloje, atleisdamas nuodėmes Dievo vardu, padrąsindamas, teikdamas žmogiškos šilumos ir tapatindamasis su Jėzumi Kristumi Kunigu. Popiežius Pijus XI 1925 m. jį kanonizavo ir paskelbė visų vyskupijos kunigų globėju.

Šv. Chosemarija Eskriva Arso miestelyje

Šv. Chosemarija visada su tikėjimu kreipdavosi šv. Jono Marijos Vianėjaus užtarimo ir išryškindavo jo kunigiškas dorybes. Pirmą kartą šv. Chosemarija į Arsą, norėdamas aplankyti vietas, kuriose šventasis taip ištikimai vykdė savo kunigišką misiją, ir pasimelsti prie jo relikvijų, atvyko 1953 m. Vėliau, visada lydimas pal. Alvaras del Portiljo,

sugrįžo daugybę kartų – 1955, 1956, 1958, 1959 ir 1960 m.

Kalbėdamas apie kunigų
pasišventimą Atgailos sakramentui,
šv. Chosemarija jiems sakydavo:
„Sėdėkite klausykloje kiekvieną
dieną, arba bent jau du ar tris kartus
per savaitę, laukdami sielų kaip
žvejys žuvų. Iš pradžių galbūt niekas
neateis. Turėkite su savimi
brevijorių, dvasinės literatūros ar ką
nors apmąstymams. Pirmomis
dienomis tai bus įmanoma; vėliau
ateis viena močiutė ir jūs jai
pasakysite, kad nepakanka, jog ji
viena būtų gera – ji turi atsivesti ir
savo anūkus. Po keturių ar penkių
dienų ateis dvi mergaitės, paskui
berniukas, tada vienas vyras –
truputį slapta... Po dviejų mėnesių
jums nebeleis ramiai gyventi,
nebegalėsite nieko pasimelsti
klausykloje, nes jūsų pateptos
rankos, kaip Kristaus rankos –

susiliejusios su jomis, nes jūs esate Kristus – tars: ‘Aš tave išrišu’.

Ir jis baigdavo: „Mylėkite klausyklą. Mylėkite ją, mylėkite ją! (...) Tai yra kelias atsilyginti Viešpačiui už tiek daug mūsų brolių, kurie šiandien nebenori sėdėti klausykloje, nei klausytis sielų, nei teikti Dievo atleidimo“ (Šv. Chosemarija, Užrašai iš susitikimo su kunigais Porte, 1972-10-31. AGP, P04, II tomas, p. 758).

Šiandien Arso gyventojų skaičius nesiekia tūkstančio, tačiau kasmet jis pritraukia apie 500 000 piligrimų iš viso pasaulio.